

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De quarta præparatione, quæ est, oratio præparatoria, Cap.5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

III.

Et quoniam quantumcunque nos humiliauerimus, nunquam ad illam animi submissionem quæ Deo iure debetur, pertingemus, quoniam dum in præsentis uitæ degimus, perspectum non habemus, quantum & qualis sit diuina excellentia, proderit ad extremum, beatorum spirituum in cælis degentium opem implorare, qui cum sint omni honore donisque cælestibus instructissimi ac locupletissimi, nostræque miseræ, & honoris ac reuerentiæ, quæ Deo debetur, scientissimi, nos adiuuare, nostrosque defectus & vitia supplere possunt. His igitur medijs & adiuuentis, contendemus DEVM non modò profunda cû animi, sed corporis etiam prostrati aut ingenua procumbētis submissione adorare.

DE QVARTA PRÆPARATIONE quæ est, Oratio præparatoria.

CAPVT V.

ORATIO præparatoria, quatenus antecedit Orationem vel Meditationem, quâ instituturi sumus, cui pro præparatione deseruit, in breui, humili & efficaci quadâ petitione consistit, qua à Deo postulamus, vt nobis ad orationem rectè instituendam auxilio sit, doceatq; talia petere, quæ ad illius supremâ gloriâ pertineât, & nobis conducibiles.

Quid sit oratio præparatoria.

ducibilia & salutaria sint: quia (vti S. Paulus ait) res acerbis lachrymis digna est, quod cum simus egentissimi, nostras tamē necessitates manifestare, opēq; diuinā flagitare non nouerimus. *Quid oremus, sicut oportet, nescimus.* Quare necessarium est, vt spiritus sanctus mouendo corda nostra ad lachrymas & suspiria, instruat quomodo nos orare oporteat; Nam (vti S. Paulus ait) *ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus*, quod perinde est, ac si dicere voluisset. Non est in potestate & arbitrio nostro orationem ita, vt par est, peragere: nec tamen propterea terreri, aut securissimam spei anchorā abijcere debem⁹: quoniam habemus spiritū cōsolatorē, qui suauissimo gratiæ suæ afflatu, fragilem & malè tutam animæ nostræ nauiculā, vt velocissimo cursu feratur, impellit: qui intrinsecis motionibus vrget, & exstimulat, inflāmati suspirijs accendit, flagrantibus desiderijs subleuat, dulcissimis lachrymis cōfortat, amorosissimo intuituallicit, affectuosissima inuitatione rapit. qui deniq; nō aliter, ac amātissim⁹ Pater, brachijs amoris sui nos gestās, cōfortās & animans, efficit, vt preces atq; orationes nostræ ex se infirmę & debiles, fiat efficacissimę. Et forsitan ad hæc verba S. Pauli Apost. B. Nilus respexit, quando ait. *Si vis orare, opus est vt*

Rom. 8.

Ibid.

Homo sine diuina gratia precibus recte nequit incumbere.

Deus est magister orationis.

Lib. de orat. cap. 303

DEVS

DEVS orationem oranti tribuat. Eodem intendisse videtur Clymachus, cum diceret DEVM orationis magistrum esse debere, iuxta illud Psalmistæ: *Qui docet hominem scientiam.*

Grad. 28.

Psal. 93.

Orationis tempore plurimis tentationibus appetimur.

Serm. 8. de Arms. Mon.

Gradu 18.

EST præterea vehementer necessarium Oratione præparatoria diuinam opem implorare, propter tentationum multitudinē quibus Dæmones orationis tempore orantem ad alias cogitationes animo versandas distrahere moliuntur: de quibus B. Ephræm loquens, dicit, Diabolum Orationis hora totum in eo esse, ut infinitis modis orantem à debita attentione abstractum in alias cogitationes præcipitet: ad eoque faciat, ut in tam sancto exercitio non perseueret. Quales autem sint hæ tentationes, quibus malignus spiritus orationis tempore nos adoritur atque perturbat, non opus est ex proposito singulatim explicare, quandoquidem attenda aduersarij nostri versutia, rabie, immortali odio, fortitudine, ac potentia, & è contrario, naturæ nostræ corruptione ac fragilitate, quisque in seipso ex crebra & quotidiana experientia, illas nouit. Adde quod cum hæ tentationes sint penè infinitæ, nulla de eis certa possit regula tradi. Consulatur Ioannes Clymachus, qui minutim eas recenset: & Abbas Agathon, qui ad harum tentationū varie-

varietatem respiciens, dicere solebat, rectè orare, esse vnum ex rebus maximè difficilibus sub cælo: quin & Abbas Theona, qui apud Cassianum ait, vix quenquam in hac vita reperiri, qui sine vitio & defectu orationem absolueret. Videat ergo pius lector, an ei necessarium sit bonis orationibus præparatorijs, vti suadebamus, ad preces ritè concipiendas diligenter muniri atque armari. Porrò vt prædicta in commodam praxim reducamus: duo inter alia fieri possunt. PRIMVM, considerare attentè, quemadmodum in principio cap. huius explicauimus, nos propter communem naturæ nostræ ignorantiam rudes & ignaros esse, quid in oratione, nos petere, quomodo gratias agere, quomodo diuino numini offerre oporteat: tum etiam nos propter eiusdem naturæ nostræ infirmitatem & fragilitatem, nostris duntaxat viribus fretos tentationibus & distractionibus, quibus Dæmon in oratione turbare nos nititur, resistere non posse, ac proinde necessarium nobis esse, diuinam opem magna cum instantia & contentione implorare. DEINDE. Plurimum proderit, ad Beatissimam virginem MARIAM, ad Angelum tutelarem, atque ad alios Sanctos patronos & protectores nostros confugere, atque rogare, vt Dominum pro nobis deprecetur,

Oratio diffi-
culter bene
peragitur.

Collat. 23.
cap. 19.

Quomodo
orationes
præparatio-
ne ad prax-
im conferre
de sint.

I.

II.

tur, ut ipse intrinsecus nos dirigat, & in
vniuerso hoc orationis opere manum au-
xiliatricem porrigat.

DE QVINTA PRÆPARA-
tione quam cōstituūt Præ-
ludia.

CAPVT VI.

Quid sint
præludia in
Meditatio-
ne.

PRÆLVDIA siue Præambula, quibus
ante orationem nos præparamus at-
que disponimus, nihil aliud sunt, quam
puncta meditationis instituendæ, seu filii
historiæ, in meditationem assumendæ,
ad memoriam reducere, & imaginationis
beneficio, quandam loci compositionem
moliri: id est animo fingere, nos eo in lo-
co, vbi ea, quæ mente tractaturi sumus, fa-
cta & gesta fuere, consistere: quod idcirco
fit, ut anima orationis tempore in se tanto
attentiùs maneat recollecta, & distracta,
quemadmodum sæpenumerò accidit, fa-
ciliori negotio se ad locum mente conce-
ptum, atque ex eo ad res in meditationem
assumptas, reuocare valeat.

Cur appel-
latur Præ-
ludia.

Appellantur autem Præludia, quia, si
cum diligentia & accuratione fiant, sunt
veluti experimentum quoddam illius in-
effabilis conuiuij, ad quod anima oratio-
nis tempore à Deo amantissimo inuita-
tur, iuxta illud Psalmistæ: *Gustate, & videte,*
quoniam

Psal 33.